

0049. O tajemnicach różańca św.

Starodawna

Chwal - my Bo - ga wszech - moc - ne - go, że nam dał Sy -
na swo - je - go: Naj - mil - sze na - sze ko - cha - nie,
Grzesz - nym na po - ra - to - wa - nie.

2. Jegoż matkę czcić nam trzeba, * Zdrowaś Panno, Pani nieba,
Szczęśliwszaś płodem nad inne, * Twoja cześć po świecie słynie.
3. Onać miła wieść nastąpiła, * Gdyś Anioła wysłuchała:
Za matkę Bogu zmówiona, * O godność niewysławiona!
4. Toż Elżbiecie Bóg objawił, * Przeto mówi: któż mi sprawił,
Że ty mnie Bogarodzica * Nawiedzasz, jam służebnica.
5. O przesławny święty żłobie, * Utaileś Boga w sobie:
Panaś Panno tam powiła, * A panieństwaś nie straciła.
6. Poniosłaś go do kościoła, * Prawo Boże pełniąc zgoła,
Ofiarę Ojcu wiecznemu, * Światło ludowi nędznemu.
7. W lat dwanaście straconego, * Nalazłaś Syna miłego:
Choć przeszedł mądre doktory, * Wszakżeć się dał w moc z pokory.
8. Ciernie Panno twych żalości * Nastąpiło, gdy ze mdłości
Syn twój krwią spłynął w ogrójcu, * Upadając Bogu Ojcu.
9. Wedle słupa przywiązany, * Był sromotnie katowany:
Wycierpiał za nas karanie, * Przez niezmierne zmiłowanie.
10. Jeszcze nad nim kat zbyt kował, * Gdy go cierniem koronował:
Bił trzcina głowę zbitemu, * Dał policzek upłwanemu.

11. Potem na śmierć srogą dany, * Wyszedł z łotry poczytany:
Wziął krzyż na ramię zemdlone, * Szło na dziw miasto szalone.
12. Widząc Panno zabitego, * Dotkniesz z boku serca swego,
Mówiąc: ach Synu mój miły, * Toć ustały we mnie siły.
13. Gdy zaś powstał dnia trzeciego, * Straż poczuła możność jego:
Twój smutek zmienił w wesele, * Nadgrodził w prześlicznym ciełe.
14. Pożegnał się potem z tobą, Czystą duszę biorąc z sobą:
Wstąpił do nieba w obłoku, * Siadł po prawym Ojca boku.
15. Ztamtąd ucznie swe tęskliwe * Stwierdził, i serca lękliwe,
Przez Ducha swego świętego, * Swym najmilszym zesłanego.
16. Twą tęskliwość też nagrodził, * Gdy cię matkę zaprowadził
Z ciałem nad chory Anielskie, * Nad wszystkie duchy niebieskie.
17. Tam przy Boskim tronie jego * Siedząc, ratujesz nędznego:
Nieba i ziemi królową * Słynąc nad pychę czartową.
18. O Maryja! o królewno! * Z tobą nikt nie stanie równo,
Przy tronie Boskim z prośbami, * Ty się zawsze módl za nami.
19. Miła Panno żeś tak można, * Niech na sobie tego dozna,
Każdy w to bractwo wpisany, * Aby nie był wymazany.
20. Aby dobroć Syna twego * Rozważając i trud jego,
Po tej tak miłej robocie, * Świętował w wiecznej Sobocie.